

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

SPS-WP.020.399.5.2021

Warszawa, dnia 30 grudnia 2021 r.

Przewodniczący
Komisji Krajowej
NSZZ "Solidarność"
Pan Piotr Duda

Szanowny Panie Przewodniczący

Z upoważnienia Marszałek Sejmu, uprzejmie przekazuję – w trybie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U.2019.263 t.j. ze zm.) - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Monika Falej), z prośbą o przedstawienie opinii.

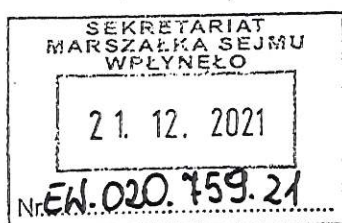
Z poważaniem

Dariusz Salamończyk

Warszawa, 21 grudnia 2021 r.

Krzysztof Gawkowski
Przewodniczący Koalicyjnego Klubu Poselskiego Lewicy
(Nowa Lewica, Razem)

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 32 ust 2 Regulaminu Sejmu RP niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej

oraz niektórych innych ustaw

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy posłankę Monikę Falej.

WYDZIAŁ OBRADY POSŁOWYCH SEJMU
Lp. Cz. **SP-UP. 020. 399. 2021**
data wpływu **21. 12. 2021**

Z poważaniem

Krzysztof GAWKOWSKI
Przewodniczący KKP Lewicy

Ustawa

z dnia ... 2021 r.

o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821, z 2021 r. poz. 159) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 otrzymuje brzmienie: „Art. 4. 1. Stosując ustawę, należy mieć na względzie podmiotowość dziecka i rodziny, w tym rodziny zastępczej i osób prowadzących rodzinny dom dziecka, oraz prawo dziecka do:
 - 1) wychowania w rodzinie, a w razie konieczności wychowywania dziecka poza rodziną – do opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej;
 - 2) powrotu do rodziny;
 - 3) utrzymywania osobistych kontaktów z rodzicami, z wyjątkiem przypadków, w których sąd zakazał takich kontaktów;
 - 4) stabilnego środowiska wychowawczego;
 - 5) kształcenia, rozwoju uzdolnień, zainteresowań i przekonań oraz zabawy i wypoczynku;
 - 6) pomocy w przygotowaniu do samodzielnego życia;
 - 7) ochrony przed arbitralną lub bezprawną ingerencją w życie dziecka;
 - 8) informacji i wyrażania opinii w sprawach, które go dotyczą, odpowiednio do jego wieku i stopnia dojrzałości;
 - 9) ochrony przed poniżającym traktowaniem i karaniem;
 - 10) poszanowania tożsamości religijnej i kulturowej;
 - 11) dostępu do informacji dotyczących jego pochodzenia.

2. Podmioty stosujące ustawę są zobowiązane działać z poszanowaniem prywatności dziecka i rodziny, w tym rodziny zastępczej i osób prowadzących rodzinny dom dziecka.”;
- 2) art. 4a otrzymuje brzmienie: “Art. 4a. 1. Podmioty realizujące zadania wynikające z niniejszej ustawy, w szczególności dokonując oceny sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz kwalifikując dziecko do przysposobienia, są obowiązane do wysłuchania dziecka w takiej formie, w jakie jest to możliwe i akceptowalne przez dziecko i wzięcia pod uwagę jego zdania.
2. Stosując ust. 1. należy mieć na względzie podmiotowość dziecka oraz prawo do partycypacji w decyzjach bezpośrednio go dotyczących, jak również prawo wynikające z art. 12 Konwencji o prawach dziecka.”;
- 3) w art. 11:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: “1a. W przypadku gdy rodzicem wychowującym dziecko jest małoletni opuszczający młodzieżowy ośrodek wychowawczy, młodzieżowy ośrodek socjoterapii, schronisko dla nieletnich lub zakład poprawczy, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej albo centrum usług społecznych przeprowadza u tego rodzica wywiad, o którym mowa w ust. 1, a następnie kierownik ośrodka pomocy społecznej albo dyrektor centrum usług społecznych przydziela temu rodzicowi asystenta rodziny.”
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: “3. Jeżeli z analizy, o której mowa w ust. 2, wynika konieczność przydzielenia rodzinie asystenta rodziny, pracownik socjalny występuje do kierownika ośrodka pomocy społecznej z wnioskiem o jego przydzielenie.”;
- 4) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu: “Art. 17a. 1. Dokumentem identyfikującym asystenta rodziny oraz potwierdzającym jego uprawnienia wynikające z przepisów niniejszej ustawy jest legitymacja służbowa.
2. Legitymację wydaje wójt gminy, na terenie której asystent rodziny wykonuje czynności służbowe.
3. Asystent rodziny przy wykonywaniu czynności służbowych okazuje legitymację służbową.

4. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz tryb wystawiania legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności potrzebę identyfikacji osoby zatrudnionej na stanowisku asystenta rodziny.”;
- 5) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu: “Art. 22a. Wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, odmowa wydania zezwolenia, o której mowa w art. 21 oraz cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w art. 22 ust. 2 następuje w drodze decyzji.”;
- 6) art. 31 otrzymuje brzmienie: “ Art. 31. 1. Z rodziną wspierającą wójt właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny wspieranej zawiera umowę, która określa w szczególności:
- 1) zakres zadań rodziny wspierającej;
 - 2) zasady zwrotu kosztów związanych z udzielaniem pomocy, o której mowa w art. 29 ust. 2.
- 1a. Rodzinie wspierającej wójt właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny wspieranej może przyznać wynagrodzenie, którego wysokość jest uzależniona od zakresu zadań rodziny wspierającej.
- 1b. W sytuacji, o której mowa w ust. 1a, umowa, o której mowa w ust. 1, określa także wysokość i warunki wypłaty wynagrodzenia dla rodziny wspierającej.
- 1c. Przyznając wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1a. wójt kieruje się regulaminem wynagradzania określającym zasady oraz szczegółowe warunki zatrudnienia rodzin wspierających, w tym warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia.
2. Wójt może upoważnić kierownika ośrodka pomocy społecznej albo dyrektora centrum usług społecznych do ustanawiania rodziny wspierającej lub zawierania i rozwiązywania umów, o których mowa w ust. 1.”;
- 7) w art. 33 pkt 1 otrzymuje brzmienie: “1) pracę z rodziną umożliwiającą powrót dziecka do rodziny lub gdy jest to niemożliwe – dążenie do umieszczenia dziecka w stabilnym środowisku rodzinnym;”;
- 8) w art. 35 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: “5. W przypadku, gdy rodzice albo opiekun prawny dziecka odmawiają dowozu dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki

opiekuńczo wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo- terapeutycznej albo interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, zapewnienie dowozu dziecka do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo- wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego należy do właściwego ze względu zamieszkania rodziców albo opiekuna prawnego dziecka powiatowego centrum pomocy rodzinie, z wyłączeniem osoby będącej koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej.”;

9) art. 36 otrzymuje brzmienie: “Art. 36. 1. Umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka następuje po przekazaniu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej przez gminę pochodzenia dziecka szczegółowych informacji o dziecku i jego sytuacji rodzinnej, w tym informacji o rodzeństwie oraz uzyskaniu zgody, odpowiednio rodziców zastępczych albo prowadzącego rodzinny dom dziecka.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się przy przyjęciu dziecka wymagającego natychmiastowej pomocy.”;

10) w art. 37. ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: “2) legitymuje się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.”;

11) w art. 38 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: “2a. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu obowiązane do dofinansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej nie dochodzi świadczeń alimentacyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, od osób, które zapewniają dziecku rodzinną pieczę zastępczą i jednocześnie ciąży na nich obowiązek alimentacyjny wobec tego dziecka.”;

12) w art. 38b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: “1a. Jeżeli organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej jest jednostka organizacyjna powiatu kontrolę, o której mowa w ust. 1 sprawuje zarząd województwa.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie: “7. Zarząd województwa może upoważnić, w formie pisemnej, do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1a i ust. 6, członka zarządu województwa, pracownika urzędu albo kierownika jednostki organizacyjnej województwa. Osobami upoważnionymi nie mogą być pracownicy kontrolowanych jednostek.”;

13) po art. 38b dodaje się art. 38c-38e w brzmieniu:

„Art. 38c. 1. Wojewoda tworzy rejestr wojewódzki obejmujący:

1) wykaz dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej oraz osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 i dzieci, o których mowa w art. 37b, z podziałem na dzieci i osoby umieszczone lub przebywające w poszczególnych formach rodzinnej pieczy zastępczej oraz poszczególnych formach instytucjonalnej pieczy zastępczej;

2) wykaz kandydatów zakwalifikowanych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub

prowadzenia rodzinnego domu dziecka;

3) wykaz rodzin zastępczych z podziałem na rodziny zastępcze spokrewnione, niezawodowe albo zawodowe;

4) wykaz rodzinnych domów dziecka;

5) wykaz placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych;

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 zawiera następujące dane:

1) imię i nazwisko dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b;

2) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu

potwierdzającego tożsamość dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b, w przypadku, gdy taki posiada;

3) dane dotyczące sytuacji prawnej oraz aktualnego miejsca pobytu dziecka;

4) dane o stanie zdrowia i rozwoju dziecka;

5) informacje na temat utrzymywania przez rodzinę biologiczną kontaktów z dzieckiem;

6) dane dotyczące sytuacji prawnej oraz aktualnego miejsca pobytu rodzeństwa dziecka;

7) informacje z wysłuchania dziecka umożliwiające wzięcie pod uwagę jego zdania.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i pkt 3 i pkt 4 zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 3) powiat zamieszkania;
- 4) dane o warunkach mieszkaniowych;
- 5) zakres ukończonych szkoleń;
- 6) oznaczenie organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który wydał zaświadczenie kwalifikacyjne;
- 7) data wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego;
- 8) maksymalna liczba dzieci, które można umieścić w danej rodzinie;
- 9) liczbę umieszczonych dzieci i osób, o których mowa w art. 37 ust. 2;
- 10) informację o gotowości do funkcji interwencyjnej lub przyjmowania dzieci z niepełnosprawnością lub małoletnich matek oraz dzieci na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969).

4. W przypadku zaprzestania pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub rozwiązania umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej czy prowadzenia rodzinnego domu dziecka dane rodziny zostają usunięte z wykazu, o którym mowa w ust. 1.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 zawiera następujące dane:

- 1) wykaz poszczególnych placówek i ośrodków;
- 2) typ poszczególnych placówek opiekuńczo-wychowawczych;
- 3) adres, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu poszczególnych placówek i ośrodków;
- 4) liczba miejsc w poszczególnych placówkach i ośrodkach wynikająca z zezwolenia wydanego przez wojewodę;
- 5) liczba dzieci umieszczonych w poszczególnych placówkach i ośrodkach;
- 6) liczba dzieci pozostających w poszczególnych placówkach i ośrodkach, umieszczonych w innych instytucjach wraz ze wskazaniem tych instytucji;
- 7) liczba wolnych miejsc w poszczególnych placówkach i ośrodkach;
- 8) informacja o likwidacji lub o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie poszczególnych placówek i ośrodków.

6. Dane do rejestru, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 wprowadza i aktualizuje starosta powiatu realizującego w stosunku do tej rodziny zadania organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub sąd, w zakresie posiadanych przez siebie danych;

7. Dane w rejestrze są wprowadzane i aktualizowane niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od powzięcia informacji wymagających wpisu lub aktualizacji.

8. Wojewoda udostępnia dane z poszczególnych wykazów, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych, następującym podmiotom:

- 1) staroście, w celu realizacji zadań określonych w ustawie;
- 2) sądowni.

Art. 38d. Do wszelkiej dokumentacji wytworzonej w trakcie szkolenia, kwalifikacji oraz sprawowania funkcji rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka, rodzina zastępcza lub prowadzący rodzinny dom dziecka ma prawo wglądu oraz sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu sprawowania funkcji.

Art. 38e. 1. W celu wspierania zaspokajania potrzeb intelektualnych, emocjonalnych i społecznych dziecka umieszczonego w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej może ono zostać objęte opieką rodziny zaprzyjaźnionej.

2. Pełnienie funkcji rodziny zaprzyjaźnionej może zostać powierzone osobie która:

- 1) nie jest i nie była pozbawiona władzy rodzicielskiej oraz władza rodzicielska nie jest jej zawieszona ani ograniczona;
- 2) wypełnia obowiązek alimentacyjny w przypadku, gdy taki obowiązek w stosunku do niej wynika z tytułu egzekucyjnego;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

4) daje rękojmię należytego sprawowania opieki nad dzieckiem, co zostanie stwierdzone przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej na podstawie przeprowadzonego wywiadu.

3. Warunkiem pełnienia funkcji rodziny zaprzyjaźnionej jest jej akceptacja odpowiednio przez dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w których dziecko jest umieszczone.”;

14) art. 43 otrzymuje brzmienie: “Art. 43. 1. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, przeprowadza, na podstawie oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 7a i 42 ust. 1 i 2, wstępną kwalifikację kandydata dopełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka. Pozytywna wstępna kwalifikacja jest ważna przez okres dwóch lat liczonych od dnia jej wydania.

2. W przypadku wydania negatywnej wstępnej kwalifikacji, kwalifikacja ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn wydania negatywnej kwalifikacji i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.

3. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka posiadającego pozytywną wstępną kwalifikację kieruje go na szkolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

4. Wstępna kwalifikacja, o której mowa w ust. 1, lub szkolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1, mogą być przeprowadzane przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej innego niż organizator rodzinnej pieczy zastępczej właściwy ze względu na miejsca zamieszkania kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.”

15) w art. 44:

- a) w ust. 1 in fine dodaje się wyrazy: "lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190."
- b) w ust. 3 in fine dodaje się wyrazy: ", zasad i częstotliwości superwizji dla trenerów prowadzących szkolenia oraz monitorowania jakości szkoleń.";
- 16) art. 45 otrzymuje brzmienie: "Art. 45. 1. Na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, posiadającego świadectwo ukończenia szkolenia, o którym mowa w art. 44 ust.1, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne zawierające potwierdzenie ukończenia tego szkolenia oraz spełniania warunków, o których mowa w art. 42.
2. W przypadku odmowy wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.
3. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania lub zamiaru zmiany przez rodzinę zastępczą formy prowadzenia rodzinnej pieczy zastępczej rodzina zastępcza ma prawo do wystąpienia z wnioskiem o wydanie nowego zaświadczenia kwalifikacyjnego.";
- 17) w art. 47 ust. 6 otrzymuje brzmienie: "6. W przypadku stwierdzenia ustania przyczyny umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka organizator rodzinnej pieczy zastępczej informuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni właściwy sąd o możliwości powrotu dziecka do jego rodziny, załączając opinię właściwej jednostki organizacyjnej gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną i opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej.";
- 18) art. 48 otrzymuje brzmienie: "Art. 48. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego zawierającego potwierdzenie ukończenia szkolenia, spełniania warunków i

posiadania predyspozycji do sprawowania pieczy zastępczej oraz opinii o posiadaniu predyspozycji i motywacji do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, mając na uwadze konieczność rzetelnej oceny predyspozycji kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka oraz osób, o których mowa w art. 74 ust. 1.”;

19) art. 52 otrzymuje brzmienie: “Art. 52. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, liczbę godzin i zakres programowy szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, biorąc pod uwagę specyfikę zadań opiekuńczo-wychowawczych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej, konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu sprawowanej pieczy zastępczej, a także mając na uwadze możliwość umieszczenia w rodzinnej pieczy zastępczej dzieci na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1654 oraz z 2017 r. poz. 773) lub legitymujących się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz specyfikę zadań opiekuńczo-wychowawczych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej.”;

20) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu: “Art. 53a. Rodziny zastępcze zawodowe organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.”;

21) w art. 54:

a) ust 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej oraz posiadającą co najmniej 2-letnie doświadczenie jako rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka lub pełniący funkcję dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, zawiera na wniosek tej rodziny, umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.

2. Z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił

realizację tego zadania na podstawie art. 190 może zawrzeć, na wniosek tej rodziny, umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.

b) w ust. 3 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu: „5a) sposób kontaktów pomiędzy rodzeństwem dzieci powierzonych opiece tej rodziny, jeżeli przebywają w innych formach pieczy zastępczej i sąd nie uregulował tych kontaktów;”,

c) ust. 3a otrzymuje brzmienie: „3a. Umowa, o której mowa w ust. 1 i 2, może być zawarta przez starostę innego powiatu niż starosta powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej niezawodowej lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.”,

d) uchyla się ust. 3b. i 3c w całości

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Umowę zawiera się na czas nieokreślony.”,

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Starosta może zawrzeć umowę w myśl której wynagrodzenie przysługuje obojgu małżonkom, jeżeli rodzina zastępcza zawodowa lub rodzinny dom dziecka wychowuje więcej niż 2 dzieci legitymujących się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.”,

g) w ust. 7 skreśla się wyrazy „lub powiat, z którego starostą została zawarta umowa”;

22) art. 55 otrzymuje brzmienie:

“Art. 55. 1. Z kandydatami spełniającymi warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, na ich wniosek, starosta każdego powiatu, bez względu na miejsce zamieszkania lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, może zawierać umowy o utworzeniu rodziny zastępczej zawodowej. Do umowy przepisy art. 54 ust. 3-8 stosuje się odpowiednio.

2. Z kandydatami spełniającymi warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, na ich wniosek, starosta każdego powiatu, bez względu na miejsce zamieszkania, lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzinnych domów dziecka na podstawie art. 190 może zawierać umowy o prowadzenie rodzinnego domu dziecka. Do umowy przepisy art. 62 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

3. Rodzinie zastępczej zawodowej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka, o których mowa w ust. 1 i 2, do czasu umieszczenia pierwszego dziecka w celu sprawowania nad nim pieczy zastępczej, wynagrodzenie nie przysługuje, chyba że umowa stanowi inaczej."

23) uchyla się art. 56 w całości;

24) art. 57 otrzymuje brzmienie: "Art. 57. 1. (uchylony)

1a. W przypadku, gdy w rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej przebywa więcej niż 3 dzieci, na wniosek rodziny zastępczej, starosta lub, w przypadku rodziny zastępczej zawodowej, podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, zatrudnia osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się.

1b. Wymiar czasu pracy osoby zatrudnionej do pomocy, o której mowa w ust. 1a., ustalany jest indywidualnie, w zależności od potrzeb.

1c. W przypadku umieszczenia w rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej 4 lub 5 dzieci lub jednego dziecka z orzeczeniem o niepełnosprawności wymiar zatrudnienia osoby do pomocy nie może być niższy niż 20 godzin tygodniowo.

1d. W przypadku umieszczenia w rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej 6 lub więcej dzieci lub co najmniej dwójki dzieci z orzeczeniem o niepełnosprawności wymiar zatrudnienia osoby do pomocy nie może on być niższy niż 40 godzin tygodniowo.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek rodziny zastępczej zawodowej lub rodziny zastępczej niezawodowej, starosta lub, w przypadku rodziny zastępczej zawodowej, podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, może zatrudnić osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się odpowiednio.

3. Osobą zatrudnioną do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich może być także małżonek niepobierający wynagrodzenia z tytułu umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.

4. Starosta może upoważnić kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190 do zawierania i rozwiązywania umów z osobami do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.

5. W przypadku odmowy przyznania pomocy w formie zatrudnienia osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich, w sytuacji o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.”;

25) art. 61 otrzymuje brzmienie: “Art. 61. 1. W rodzinnym domu dziecka, w tym samym czasie, może przebywać łącznie nie więcej niż 8 dzieci, w tym, osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 oraz ich dzieci, o których mowa w art. 37b.

2. W razie konieczności umieszczenia w rodzinnym domu dziecka rodzeństwa, za zgodą prowadzącego rodzinny dom dziecka oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, jest dopuszczalne umieszczenie w tym samym czasie większej liczby dzieci niż ta, o której mowa w ust.1, nie więcej jednak niż 10, uwzględniając dobro dziecka i zasadę nierozdzielania rodzeństw.”;

26) art. 61a otrzymuje brzmienie: “Art. 61a. 1. Z rodziną zastępczą zawodową, w której wychowuje się co najmniej 6 dzieci, spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka oraz posiadającą co najmniej 3-letnie doświadczenie jako rodzina zastępcza zawodowa, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił, na podstawie art. 190, organizowanie rodzinnego domu dziecka, zawiera, na wniosek tej rodziny, umowę o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

2. Z rodziną zastępczą niezawodową lub zawodową spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił, na podstawie art. 190, organizowanie rodzinnego domu dziecka, może zawrzeć, na wniosek tej rodziny, umowę o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

3. W przypadku odmowy zawarcia umowy, w sytuacji, o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.”;

27) w art. 64:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku, gdy w rodzinnym domu dziecka przebywa więcej niż 3 dzieci, na wniosek prowadzącego rodzinny dom dziecka, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzinnych domów dziecka na podstawie art. 190, zatrudnia osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.”
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu: „1a. Wymiar czasu pracy osoby zatrudnionej do pomocy, o której mowa w ust. 1, ustalany jest indywidualnie, w zależności od potrzeb.
- 1b. W przypadku umieszczenia w rodzinnym domu dziecka 4 lub 5 dzieci lub jednego dziecka z orzeczeniem o niepełnosprawności wymiar zatrudnienia osoby do pomocy nie może być niższy niż 20 godzin tygodniowo.
- 1c. W przypadku umieszczenia w rodzinnym domu dziecka 6 lub więcej dzieci lub co najmniej dwójki dzieci z orzeczeniem o niepełnosprawności wymiar zatrudnienia osoby do pomocy nie może on być niższy niż 40 godzin tygodniowo.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek prowadzącego rodzinny dom dziecka starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzinnych domów dziecka na podstawie art. 190, niezależnie od liczby dzieci, może zatrudnić osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się odpowiednio.”
- d) Po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Osobą zatrudnioną do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich może być także małżonek niepobierający wynagrodzenia z tytułu umowy o pełnienie funkcji prowadzącego rodzinny dom dziecka.”,
- e) w ust. 5 pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu: „4) nie figuruje w Rejestrze Sprawców Czynów na Tle Seksualnym.”,
- f) ust. 5a i 5b otrzymują brzmienie: „5a. Osobą zatrudnioną do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich może być także małżonek niepobierający wynagrodzenia z tytułu umowy o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

5b. Starosta może upoważnić kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190 do zawierania i rozwiązywania umów z osobami do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.”

g) po ust. 6 dodaje się ust 7 w brzmieniu: „7. W przypadku odmowy przyznania pomocy w formie zatrudnienia osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.”;

28) w art. 75:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: “1a. Rodzina pomocowa jest wyłaniana spośród osób znanych dziecku, które dziecko akceptuje i czuje się z nimi bezpiecznie. Rodzinę pomocową może wskazać rodzic zastępczy.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: “4. Jeżeli umowę zawierają małżonkowie, świadczenie przysługuje małżonkowi wskazanemu w umowie, z wyjątkiem sytuacji kiedy pod opieką rodziny pomocowej znajdzie się co najmniej jedno dziecko z niepełnosprawnością lub liczne rodzeństwo wtedy starosta może zawrzeć umowę z obojgiem małżonków, w myśl której wynagrodzenie przysługuje obojgu z nich.”;

29) art. 76 otrzymuje brzmienie: “Art. 76 1a. Organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej nie może być placówka opiekuńczo-wychowawcza lub jednostka powstała w wyniku połączenia, o którym mowa w art. 93 ust. 2b lub 3a.”;

30) w art. 76 po ust. 1a dodaje się ust. 1b. w brzmieniu: “1b. Powiat na podstawie art. 190 może zlecić część zadań organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.”;

31) w art. 77 ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie: “5) zgłaszanie do ośrodków adopcyjnych informacji o dzieciach z uregulowaną sytuacją prawną wraz z opinią dziecka;

32) art. 80 otrzymuje brzmienie: “Art. 80. 1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka, na każde umieszczone dziecko, przysługuje miesięcznie świadczenie na pokrycie kosztów jego utrzymania, nie niższe niż kwota:

1) równowartości 30% minimalnego wynagrodzenia za pracę – w przypadku dziecka

umieszczonego w rodzinie zastępczej spokrewnionej;

2) równowartości 45% minimalnego wynagrodzenia za pracę – w przypadku dziecka

umieszczonego w rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka.

33) art. 81 otrzymuje brzmienie: "Art. 81. 1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka na dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności przysługuje dodatek nie niższy niż kwota równowartości 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania tego dziecka.

2. Rodzinie zastępczej zawodowej na dziecko umieszczone na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich przysługuje dodatek nie niższy niż kwota równowartości 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania tego dziecka."

34) w art. 83:

a) ust. 2. otrzymuje brzmienie: "2. Rodzina zastępcza niezawodowa i zawodowa otrzymuje środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego w wysokości odpowiadającej kosztom ponoszonym przez rodzinę zastępczą niezawodową albo zawodową na czynsz, opłaty z tytułu najmu, opłaty za energię elektryczną i ciepłą, opał, wodę, gaz, odbiór nieczystości stałych i płynnych, dźwig osobowy, antenę zbiorczą, abonament telewizyjny i radiowy, usługi telekomunikacyjne oraz związanym z kosztami eksploatacji ,w tym bieżącej konserwacji obliczonym przez podzielenie łącznej kwoty tych kosztów przez liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu lub domu jednorodzinnym i pomnożenie przez liczbę dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie: "3a. W przypadku gdy w rodzinie zastępczej zawodowej lub niezawodowej przebywa powyżej 3 dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w

art. 37 ust. 2, rodzina otrzymuje środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego w wysokości odpowiadającej kosztom ponoszonym przez rodzinę zastępczą niezawodową albo zawodową na czynsz, opłaty z tytułu najmu, opłaty za energię elektryczną i ciepłą, opał, wodę, gaz, odbiór nieczystości stałych i płynnych, dźwig osobowy, antenę zbiorczą, abonament telewizyjny i radiowy, usługi telekomunikacyjne oraz związanym z kosztami eksploatacji, w tym bieżącej konserwacji, obliczonym przez podzielenie łącznej kwoty tych kosztów przez liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu lub domu jednorodzinnym i pomnożenie przez liczbę dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, wraz z osobami tworzącymi tę rodzinę zastępczą.”;

35) art. 85 otrzymuje brzmienie: “art. 85. 1. Rodzinie zastępczej zawodowej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje wynagrodzenie podstawowe odpowiadające rodzajowi pracy, nie niższe niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564).

1a. Rodzinie zastępczej zawodowej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje stały dodatek do wynagrodzenia, nie niższy niż 40% minimalnego wynagrodzenia za pracę, który ustala się z uwzględnieniem liczby powierzonych dzieci, ich stanu zdrowia i specjalnych potrzeb, kwalifikacji rodziny zastępczej, ukończonych szkoleń i oceny rodziny zastępczej oraz innych okoliczności mających wpływ na realizację zadań określonych w umowie, w tym sprawowania opieki interwencyjnej.

2. W przypadku gdy rodzina zastępcza zawodowa lub prowadzący rodzinny dom dziecka nie sprawuje opieki nad dzieckiem z powodu umieszczenia dziecka w jednostce, o której mowa w art. 87 ust. 2, albo opuszczenia rodziny zastępczej zawodowej lub rodzinnego domu dziecka przez ostatnie powierzone dziecko lub osobę, która osiągnęła pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, o której mowa w art. 37 ust. 2, nad którymi była sprawowana piecza zastępcza, rodzina zastępcza zawodowa oraz prowadzący rodzinny dom dziecka za okres

pozostawania w gotowości do czasu powrotu dziecka z jednostki, o której mowa w art. 87 ust. 2, lub przyjęcia kolejnego dziecka otrzymują wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 80% dotychczas otrzymywanego wynagrodzenia.

3. Rodzina pomocowa za czas sprawowania funkcji rodziny pomocowej, otrzymuje miesięczne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1.

4. Wynagrodzenie, o których mowa w ust. 3, przysługują w wysokości proporcjonalnej do liczby dni pobytu dziecka w rodzinie pomocowej w danym miesiącu kalendarzowym.”;

36) w art. 88:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: “1. Świadczenia, dodatki i dofinansowanie do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84, są udzielane na wniosek odpowiednio rodziny zastępczej, rodziny pomocowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej jest obowiązany pouczyć rodzinę zastępczą i osobę prowadzącą rodzinny dom dziecka o przysługujących jej świadczeniach niezwłocznie po uzyskaniu informacji o tym, że posiadają oni odpowiednio status rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: “5. W przypadku zmiany przepisów regulujących prawo do świadczeń, dodatków i dofinansowania do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84, organ właściwy do wydania decyzji może bez zgody rodziny zastępczej, rodziny pomocowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka zmienić lub uchylić decyzję, o której mowa w ust. 4.”;

37) uchyla się art. 89 w całości;

38) w art. 90 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: “2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 przysługują także w wypadku wydania przez sąd rodzinny postanowienia tymczasowego w przedmiocie umieszczenia dziecka pod opieką osoby lub rodziny wskazanej w postanowieniu.”;

39) art. 95 otrzymuje brzmienie: “Art. 95. 1. W placówce opiekuńczo-wychowawczej są umieszczane dzieci powyżej 10. roku życia, wymagające szczególnej opieki lub mające trudności w przystosowaniu się do życia w rodzinie.

2. Umieszczenie dziecka poniżej 10. roku życia w placówce opiekuńczo-wychowawczej jest możliwe w przypadku, gdy w danej placówce opiekuńczo-wychowawczej umieszczona jest matka lub ojciec tego dziecka, z wyłączeniem ust. 2a.

2a. W przypadku konieczności zapewnienia dziecku poniżej 10 roku życia opieki w związku z zagrożeniem jego życia lub zdrowia, może być ono umieszczone w nie większej niż 14 osobowa, placówce opiekuńczo-wychowawczej na okres nie dłuższy niż 30 dni, w celu poszukiwania dla niego rodziny przysposabiającej lub miejsca w rodzinnej pieczy zastępczej.

3. W placówce opiekuńczo-wychowawczej można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 14 dzieci, w tym osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 oraz ich dzieci, o których mowa w art. 37b.

4. W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 8 dzieci oraz osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.

4a. W razie konieczności umieszczenia w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego rodzeństwa, za zgodą dyrektora tej placówki oraz po uzyskaniu zezwolenia wojewody, jest dopuszczalne umieszczenie w tym samym czasie większej liczby dzieci, nie więcej jednak niż 10.

5. Placówka opiekuńczo-wychowawcza zapewnia możliwość przyjmowania dzieci przez całą dobę.”;

40) po art. 99a dodaje się art. 99b w brzmieniu: “Art.99b. 1. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa dzieci i pracowników lub ochrony mienia, w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym może zostać wprowadzony szczególny nadzór nad pomieszczeniami placówki albo ośrodka lub terenem wokół placówki albo ośrodka w postaci środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring).

2. Monitoring może zostać wprowadzony przez dyrektora:

1) placówki opiekuńczo-wychowawczej – w uzgodnieniu odpowiednio ze starostą albo

kierownikiem podmiotu, któremu powiat zlecił prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej;

2) regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej – w uzgodnieniu odpowiednio z marszałkiem województwa albo kierownikiem podmiotu, któremu samorząd województwa zlecił prowadzenie regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej;

3) interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego – w uzgodnieniu odpowiednio z marszałkiem województwa albo kierownikiem podmiotu, któremu samorząd województwa zlecił prowadzenie interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego.

3. Monitoring nie stanowi środka nadzoru nad jakością wykonywania pracy przez pracowników placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego.

4. Monitoring nie obejmuje pokoi mieszkalnych dzieci, pomieszczeń, w których odbywają się zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, pomieszczeń, w których dzieciom jest udzielana pomoc psychologiczno-pedagogiczna, pomieszczeń przeznaczonych do odpoczynku i rekreacji dzieci lub pracowników, pomieszczeń sanitarno-higienicznych, gabinetu profilaktyki zdrowotnej, szatni i przebieralni.

5. Nagrania obrazu zawierające dane osobowe wychowanków, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, placówka lub interwencyjny ośrodek preadopcyjny przetwarza wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane, i przechowuje przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia nagrania.

6. W przypadku gdy dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego powziął wiadomość, że nagrania obrazu mogą stanowić dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie prawa, termin określony w ust. 4 ulega przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

7. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 4 lub 5, uzyskane w wyniku monitoringu nagrania obrazu zawierające dane osobowe dzieci, pracowników i

innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, podlegają zniszczeniu, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

8. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego skutecznie informuje dzieci, ich opiekunów prawnych i pracowników placówki albo ośrodka o wprowadzeniu monitoringu, w sposób przyjęty w danej placówce, nie później niż 14 dni przed uruchomieniem monitoringu.

9. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego przed dopuszczeniem osoby do wykonywania obowiązków służbowych informuje ją na piśmie o stosowaniu monitoringu.

10. W przypadku wprowadzenia monitoringu dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego oznacza pomieszczenia i teren monitorowany w sposób widoczny i czytelny, za pomocą odpowiednich znaków lub ogłoszeń dźwiękowych, nie później niż dzień przed jego uruchomieniem.

11. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego uzgadnia odpowiednio ze starostą albo z marszałkiem województwa, albo z odpowiednim podmiotem, o którym mowa w ust. 2, środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony przechowywanych nagrań obrazu oraz danych osobowych dzieci, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, uzyskanych w wyniku monitoringu.”;

41) w art. 100 ust. 4 otrzymuje brzmienie: “4a. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej w terminie do 18 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wnioski wraz z uzasadnieniem o wszczęcie z urzędu postępowania o wydanie zarządzeń wobec dziecka celem zbadania zaistnienia warunków umożliwiających jego powrót do rodziny albo umieszczenia go w rodzinie przysposabiającej. Do wniosku dyrektor placówki

opiekuńczo-wychowawczej dołącza opinię właściwej jednostki organizacyjnej gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną.”;

42) art. 106:

a) uchyla się ust. 3 i 3a w całości,

b) o ust. 11 dodaje się ust. 12 w brzmieniu: „12. W przypadku, o którym mowa w ust. 11 dzieciom przebywającym w tej placówce zapewnia się pobyt w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka.”;

43) w art. 107:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: “2a. Wojewoda likwiduje placówkę opiekuńczo-wychowawczą typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego, jeżeli na jej terenie przebywa więcej niż 20% dzieci poniżej 10 roku życia, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 95 ust. 2. i ust. 2a.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu “3a. Podmiot zawierający umowę z rodziną zastępczą zawodową lub prowadzącym rodzinny dom dziecka nie może jej wypowiedzieć bez zgody wojewody.”;

44) po art. 107 dodaje się art. 107a i art. 107b w brzmieniu: “Art. 107a. W przypadku wydania przez wojewodę decyzji o cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 106 ust. 10, lub decyzji wyrażającej zgodę na likwidację placówki opiekuńczo-wychowawczej, o której mowa w art. 107 ust. 1, starosta zapewnia właściwą pieczę zastępczą dzieciom z tej placówki.

Art. 107b. W przypadku wydania przez wojewodę decyzji o cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 106 ust. 10, lub decyzji wyrażającej zgodę na likwidację placówki opiekuńczo-wychowawczej, o której mowa w art. 107 ust. 1, wojewoda:

1) do czasu zapewnienia dzieciom umieszczonym w tej placówce opiekuńczo- wychowawczej opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej albo w innej placówce opiekuńczo- wychowawczej dokonuje w wykazie, o którym mowa w art. 38c ust. 1 pkt 6, adnotacji, że placówka opiekuńczo-wychowawcza jest w stanie likwidacji;

2) w przypadku zapewnienia dzieciom umieszczonym w tej placówce opiekuńczo- wychowawczej opieki i wychowania w rodzinnych formach

pieczy zastępczej albo w innej placówce opiekuńczo-wychowawczej wykreśla placówkę opiekuńczo- wychowawczą z wykazu placówek, o którym mowa w art. 38c ust. 1 pkt 6.”;

45) w art. 109:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: 1a. Dzieci, o których mowa w ust. 1 są umieszczane do czasu znalezienia dla nich rodziny przysposabiającej lub miejsca w rodzinnej pieczy zastępczej.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: “2. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 14 dzieci.”;

46) art. 115 otrzymuje brzmienie: “Art. 115. 1. Środki finansowe na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego przysługują w zryczałtowanej kwocie nie niższej niż 30% minimalnej stawki wynagrodzenia za pracę miesięcznie.

2. Środki finansowe na utrzymanie dziecka legitymującego się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego przysługują w zryczałtowanej kwocie nie niższej niż 20% minimalnej stawki wynagrodzenia za pracę miesięcznie.

2a. Do zryczałtowanej kwoty, o której mowa w ust.1 i 2, na wniosek dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, składany w powiatowym centrum pomocy rodzinie właściwym ze względu na miejsce położenia placówki, na każde umieszczone dziecko w wieku do ukończenia 18. roku życia przysługuje dodatek w wysokości świadczenia wychowawczego określonego w przepisach o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Przepisy dotyczące dodatku wychowawczego stosuje się odpowiednio.

3. Zryczałtowana kwota, o której mowa w ust. 1 i 2, obejmuje wydatki na:

- 1) wyżywienie dostosowane do potrzeb rozwojowych dziecka;
- 2) wyposażenie w:
 - a) odzież, obuwie, bieliznę i inne przedmioty osobistego użytku, stosownie do wieku i indywidualnych potrzeb dziecka,
 - b) środki higieny osobistej;

- 3) podręczniki, pomoce i przybory szkolne;
- 4) koszty przejazdu do i z miejsca uzasadnionego pobytu poza placówką opiekuńczo-wychowawczą typu rodzinnego;
- 5) zajęcia kulturalne, rekreacyjne i sportowe;
- 6) zabawki odpowiednie do wieku rozwojowego dziecka;
- 7) miesięczną drobną kwotą do własnego dysponowania przez dziecko umieszczone w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego;
- 8) opłatę za pobyt w bursie lub internacie, jeżeli dziecko uczy się poza miejscowością, w której mieści się placówka opiekuńczo-wychowawcza typu rodzinnego.

4. Na wniosek prowadzącego placówkę opiekuńczo- wychowawczą typu rodzinnego zryczałtowana kwota, o której mowa w ust 1 i 2, zostaje zwiększona o wydatki na:

- 1) dofinansowanie wycieczki poza miejscem zamieszkania dziecka w wieku od 6. do 18. roku życia – raz w roku;

- 2) pokrycie:

- a) niezbędnych wydatków związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka – jednorazowo,

- b) wydatków związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki – jednorazowo lub okresowo.”;

47) w art. 128 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: “2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy w dotychczasowej rodzinie zastępczej lub w dotychczasowym rodzinnym domu dziecka przebywa wyłącznie osoba pełnoletnia, o której mowa w art. 37 ust. 2 lub wyłącznie osoba ta wraz z dzieckiem, o którym mowa w art. 37b.”;

48) w art. 134 po ust. 2d dodaje się ust. 2e – 2g w brzmieniu: “2e. W przypadku utrzymania przez starostę negatywnej oceny rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka, rodzina zastępcza i prowadzący rodzinny dom dziecka mogą złożyć, w terminie 14 dni od dnia otrzymania oceny, zastrzeżenia do wojewody.

2f. Wojewoda rozpatruje zastrzeżenia w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

2g. W przypadku, gdy wojewoda nie rozpatrzy zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2a, w terminie, o którym mowa w ust. 2f, uznaje się, że zastrzeżenia te zostały uwzględnione.”;

49) w art. 139a dodaje się ust. 6-8 w brzmieniu: “6. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej są obowiązani do podejmowania wszelkich działań służących połączeniu rodzeństwa umieszczonego w pieczy zastępczej, w szczególności w rodzinnych formach pieczy zastępczej.

7. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej informuje wojewodę o podejmowanych działaniach w sytuacji rozdzielonego rodzeństwa w pieczy zastępczej.

8. Wojewoda monitoruje podejmowane działania, o których mowa w ust. 6.”;

50) w art. 141. ust. 1 otrzymuje brzmienie: “1. Pomoc na kontynuowanie nauki, na usamodzielnienie oraz na zagospodarowanie jest przyznawana osobie usamodzielnianej, która przebywała w pieczy zastępczej przez okres co najmniej roku.”;

51) uchyla się art. 142 w całości;

52) art. 145 otrzymuje brzmienie: “Art. 145. 1. Warunkiem przyznania pomocy na kontynuowanie nauki i na usamodzielnienie jest złożenie wniosku oraz posiadanie zatwierdzonego indywidualnego programu usamodzielnienia, określającego w szczególności:

- 1) zakres współdziałania osoby usamodzielnianej z opiekunem usamodzielnienia;
- 2) uzyskanie wykształcenia zgodnego z możliwościami i aspiracjami osoby usamodzielnianej;
- 3) uzyskanie kwalifikacji zawodowych;
- 4) pomoc w ustaleniu uprawnień do ubezpieczenia zdrowotnego;
- 5) osiedlenie się osoby usamodzielnianej w powiecie innym niż miejsce zamieszkania przed umieszczeniem w placówce, w tym w mieszkaniu wspomagany;

6) pomoc w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych, w szczególności przez:

- a) umożliwienie zamieszkania w mieszkaniu chronionym przez czas określony,
- b) całkowite lub częściowe pokrycie wydatków związanych z wynajmem pokoju,
- c) ułatwienie uzyskania mieszkania socjalnego z zasobów gminy,
- d) umożliwienie osobie usamodzielnianej uczącej się w szkole ponadpodstawowej zamieszkania w bursie lub internacie do czasu ukończenia nauki,
- e) całkowite lub częściowe pokrycie osobie usamodzielnianej studiującej w szkole wyższej wydatków związanych z zakwaterowaniem;

8) podjęcia zatrudnienia;

9) pomocy w uzyskaniu przysługujących świadczeń.

2. W indywidualnym programie usamodzielnienia należy uwzględnić plan podejmowanych działań oraz terminy ich realizacji.

3. Osoba usamodzielniana co najmniej rok przed osiągnięciem przez nią pełnoletności wskazuje osobę, która podejmuje się pełnienia funkcji opiekuna usamodzielnienia oraz przedstawia pisemną zgodę tej osoby.

4. Opiekunem usamodzielnienia może być osoba tworząca rodzinę zastępczą, prowadząca rodzinny dom dziecka, koordynator rodzinnej pieczy zastępczej, pracownik socjalny powiatowego centrum pomocy rodzinie, osoba będąca w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej wychowawcą lub psychologiem, lub inna osoba wskazana przez osobę usamodzielnianą i zaakceptowana przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu

właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

5. Do zadań opiekuna usamodzielnienia należy:

- 1) zaznajomienie się z dokumentacją i drogą życiową osoby usamodzielnianej;

2) opracowanie i modyfikowanie wspólnie z osobą usamodzielnianą indywidualnego programu usamodzielnienia;

3) współpraca z rodziną osoby usamodzielnianej oraz ze środowiskiem lokalnym, w szczególności ze szkołą oraz gminą.

6. Indywidualny program usamodzielnienia jest opracowywany przez osobę usamodzielnianą, wspólnie z opiekunem usamodzielnienia, co najmniej na miesiąc przed osiągnięciem przez osobę usamodzielnianą pełnoletności, a następnie jest zatwierdzany, w drodze decyzji przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

7. Osoba usamodzielniana, wspólnie z opiekunem usamodzielnienia, może dokonać zmian w indywidualnym programie usamodzielnienia w przypadku zmiany sytuacji życiowej tej osoby. Zmiany programu wymagają zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.”;

53) w art. 148 dodaje się ust. 3-6 w brzmieniu: “3. Zawieszenie pomocy może nastąpić na okres nie dłuższy niż rok.

4. W przypadku zawieszenia pomocy osoba usamodzielniana, wraz z opiekunem usamodzielnienia, odnotowuje w indywidualnym programie usamodzielnienia przyczyny zawieszenia oraz określa sposób postępowania mającego na celu kontynuację realizacji indywidualnego programu usamodzielniania.

5. Zmiana indywidualnego programu usamodzielnienia, dokonana w związku z zawieszeniem pomocy, wymaga zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

6. Jeżeli po upływie okresu zawieszenia pomocy na kontynuowanie nauki przyczyny jej zawieszenia nie ustąpiły, kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie uchyla decyzję o przyznaniu pomocy.”;

- 54) w art. 149. ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Wysokość pomocy na usamodzielnienie wynosi:
- 1) nie mniej niż trzykrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę, jeżeli osoba usamodzielniana przebywała w pieczy zastępczej przez okres powyżej 3 lat;
 - 2) nie mniej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę, jeżeli osoba usamodzielniana przebywała w pieczy zastępczej przez okres od 2 do 3 lat;
 - 3) nie mniej niż równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę, w drodze obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów, w terminie do dnia 15 września każdego roku, jeżeli osoba usamodzielniana przebywała w pieczy zastępczej przez okres poniżej 2 lat, nie krócej jednak niż przez okres roku.";
- 55) o art. 165 dodaje się art. 165a w brzmieniu: "Art. 165a. 1. W przypadku przysposobienia licznego rodzeństwa liczącego troje lub więcej dzieci lub dziecka z orzeczeniem o niepełnosprawności lub przewlekle chorego wprowadza się comiesięczne świadczenie w wysokości 70% aktualnej kwoty świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania dziecka umieszczonego w rodzinnej pieczy zastępczej i przysługujące każdemu z przysposobionych dzieci do osiągnięcia pełnoletności.
2. Osoba, która została przysposobiona i otrzymywała comiesięczne świadczenie, o którym mowa w ust. 1, może otrzymywać to świadczenie do ukończenia 25. roku życia, jeżeli uczy się lub legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności. Przepisy Art. 37. ust. 2 stosuje się odpowiednio.";
- 56) art. 175 otrzymuje brzmienie: "Art. 175. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór opinii kwalifikacyjnej o kandydatach do przysposobienia dziecka, kwestionariusza wywiadu adopcyjnego oraz karty dziecka, w tym metryki prowadzenia sprawy, mając na uwadze sprawne, rzetelne i jednolite we wszystkich ośrodkach adopcyjnych przeprowadzenie procedury przysposobienia.";
- 57) w art. 180 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: "1a) konsultowanie projektów 3-letnich powiatowych programów dotyczących rozwoju pieczy zastępczej, w

- szczegółności ze środowiskiem pieczy zastępczej, w tym organizacjami pozarządowymi;"
- 58) w art. 186 pkt 3 w lit. b średnik zamienia się na przecinek oraz dodaje lit. c i d w brzmieniu "c) rozwiązywaniem umów z podmiotami rodzinnej pieczy zastępczej,
d) ocenami, o których mowa w art. 128 pkt 2 poprzez rozpatrywanie zastrzeżeń, zgodnie z art. 134 ust. 2e-2g;"
- 59) w art. 187 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: "2a. Minister właściwy do spraw rodziny opracowuje i wydaje standardy dotyczące organizacji i prowadzenia ośrodków adopcyjnych.
2b. Minister właściwy do spraw rodziny opracowuje i wydaje wytyczne dotyczące wspierania rodziny oraz funkcjonowania i tworzenia rodzinnej i instytucjonalnej pieczy zastępczej.";
- 60) w art. 190 ust. 1 pomiędzy wyrazami "art. 18 ust. 2 i 3," a "art. 60" dodaje się wyrazy "art. 56";
- 61) w art. 191 ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie: "9. W przypadku umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w wysokości:
- 1) 30% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
 - 2) 40% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
 - 3) 50% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w trzecim roku i następnych latach pobytu dziecka w pieczy zastępczej.
10. W przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w wysokości:

- 1) 30% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
 - 2) 40% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
 - 3) 50% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w trzecim roku i następnych latach pobytu dziecka w pieczy zastępczej
- średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym. Przepisy ust. 2–4 i 7 stosuje się odpowiednio.”;
- 62) w art. 192 pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie: “9) wynagrodzenie wraz z pochodnymi od wynagrodzenia dla zawodowej rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka lub osób zatrudnionych do sprawowania opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich;
- 10) świadczenia i wynagrodzenia dla rodziny pomocowej.”;
- 63) po art. 193 dodaje się art. 193a w brzmieniu: “Art. 193a. 1. Za pobyt dziecka, o którym mowa w art. 37b ust. 1, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej,
- rodzice ponoszą miesięczną opłatę w wysokości:
- 1) przyznanych świadczeń oraz dodatków, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81 w przypadku pozostawania dziecka przy rodzicu w rodzinie zastępczej spokrewnionej, rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka;
 - 2) średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka pozostającego przy rodzicu w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej w przypadku umieszczenia dziecka przy rodzicu w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo- terapeutycznej.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, rodzice ponoszą za czas pozostawiania dziecka, o którym mowa w art. 37b ust. 1, przy rodzicu umieszczonym w pieczy zastępczej.
3. Za ponoszenie opłaty, o której mowa w ust. 1, rodzice odpowiadają solidarnie.
4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, ponoszą także rodzice pozbawieni władzy rodzicielskiej lub którym władza rodzicielska została zawieszona albo ograniczona.
5. Od opłaty, o której mowa w ust. 1, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym decyzja ustalająca opłatę stała się ostateczna.
6. Należności z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
7. W sytuacji, gdy opóźnienie z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1, nastąpiło w okresie po uprawomocnieniu się decyzji, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności.
8. W przypadku powstania zaległości z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, za okres dłuższy niż 12 miesięcy, starosta przekazuje do biura informacji gospodarczej informację gospodarczą o powstaniu tej zaległości.
9. Należności z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym opłata za dany miesiąc stała się wymagalna.
10. Bieg przedawnienia przerywa:
 - 1) odroczenie terminu płatności należności,
 - 2) rozłożenie spłaty należności na raty,
 - 3) zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony przy czym po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo odpowiednio od dnia następującego po dniu odroczenia terminu płatności należności, rozłożenia spłaty należności na raty lub zastosowania środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony.

11. W przypadku śmierci rodziców dziecka obowiązanych do ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, należności, o których mowa w ust. 1 i 5, wygasają.

12. W odniesieniu do opłaty, o której mowa w ust. 1 przepisy art. 194 stosuje się odpowiednio."

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578, 2320, z 2021 r. poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 579² otrzymuje brzmienie: "Art. 579² § 1. Przed umieszczeniem dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, sąd zasięga informacji z rejestru prowadzonego przez wojewodę na podstawie przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

§ 2. W przypadku konieczności uzyskania przez sąd informacji o kandydacie zakwalifikowanym do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, kandydacie zakwalifikowanym do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodzinie zastępczej lub prowadzącym rodzinny dom dziecka, innych niż zawarte w rejestrze, o

którym mowa w § 1, sąd zasięga opinii:

1) ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata zakwalifikowanego do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, kandydata zakwalifikowanego do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka;

2) organizatora rodzinnej pieczy zastępczej organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka;

3) organizatora rodzinnej pieczy zastępczej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.";

2) po art. 579² dodaje się art. 579^{2a} w brzmieniu: "Art. 579^{2a} § 1. Rozpatrując sprawę o umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka sąd bada sytuację rodzeństwa dziecka i w przypadku konieczności umieszczenia rodzeństwa dziecka w pieczy zastępczej, albo w przypadku, gdy

rodzeństwo dziecka jest już umieszczone w pieczy zastępczej umieszcza je w tej samej rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka, chyba że godzi to w dobro któregoś z dzieci.

§ 2. Rozpatrując sprawę o umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, w przypadku, gdy w pieczy zastępczej umieszczona jest matka lub ojciec dziecka, sąd bada sytuację matki lub ojca dziecka i umieszcza ich w tej samej rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka, chyba że godzi to w dobro dziecka.”

Art. 3. W ustawie z dnia 24 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320) w art. 183:

a) § 1 otrzymuje brzmienie: §¹1. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej i rodzinnego domu dziecka, ma prawo do urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w wymiarze:

- 1) 20 tygodni – w przypadku przyjęcia jednego dziecka,
- 2) 31 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia dwojga dzieci,
- 3) 33 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia trojga dzieci,
- 4) 35 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia czworga dzieci,
- 5) 37 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia pięciorga i więcej dzieci lub co najmniej jednego dziecka z niepełnosprawnością

– nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 18. roku życia. W przypadku zmiany miejsca pobytu przez dziecko w czasie trwania urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego jest on przyznawany w wymiarze proporcjonalnym do czasu pobytu dziecka u pracownika, który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej i rodzinnego domu dziecka.”

b) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu: „§ 1¹. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka, ma prawo do urlopu na warunkach

urlopu macierzyńskiego w wymiarze:

- 1) 20 tygodni – w przypadku przyjęcia jednego dziecka,
- 2) 31 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia dwojga dzieci,
- 3) 33 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia trojga dzieci,
- 4) 35 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia czworga dzieci,
- 5) 37 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia pięciorga i więcej dzieci lub co najmniej jednego dziecka z niepełnosprawnością,
– nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 18. roku życia.”;

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka lub który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, ma prawo do urlopu rodzicielskiego, przysługującego po wykorzystaniu urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego albo zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, w wymiarze do:

- 1) 32 tygodni – w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1 i § 11 pkt 1;
- 2) 34 tygodni – w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2–5 i § 11 pkt 2–5;
- 3) 29 tygodni – w przypadku, o którym mowa w § 3.”;

Art. 4. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r, o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 pkt 3 otrzymuje brzmienie “3) osobie będącej rodziną zastępczą spokrewnioną lub niezawodową rodziną zastępczą w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”;
- 2) art. 98. § 2. w pkt 2 kropkę zamienia się na średnik i dodaje pkt 3 w brzmieniu: “3) przy czynnościach prawnych związanych z ograniczeniem lub pozbawieniem ich władzy rodzicielskiej.”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

1. Cel i potrzeba wydania ustawy, rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma zostać unormowana

W uzasadnieniu przedłożonego w 2011 roku projektu ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, (dalej: ustawa), możemy przeczytać, że dalszy rozwój rodzinnej pieczy zastępczej i promocja przysposobienia potrzebuje rozwiązań, które zachęciłyby do tworzenia takich form pieczy i zawiązywania większej liczby rodzin adopcyjnych. Poddając analizie osiem lat obowiązywania ustawy widać, że zastosowane mechanizmy prawne nie przyniosły oczekiwanych rezultatów. W przywołanym uzasadnieniu możemy również przeczytać, że negatywnie ocenia się m.in. takie zjawiska jak zbyt ograniczony wachlarz dostępnych form pieczy zastępczej, który w praktyce – w zdecydowanej większości przypadków – prowadzi do umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej czy do niedoboru rodzin zastępczych zawodowych. Zastosowane mechanizmy prawne miały tę sytuację zmienić. Niestety liczba podmiotów rodzinnych form pieczy zastępczej w latach 2014-2019 systematycznie spadała, od 39 201 w 2014 roku do 36 832 w 2019 roku.

Należy odnotować, że w przypadku rodzin zastępczych zawodowych i rodzinnych domów dziecka nastąpił niewielki wzrost z 2429 do 2835 (o 406 rodzin). Jest to jednak niewystarczający i bardzo niewielki wzrost (statystycznie niewiele ponad 1 rodzinę na powiat). Jednocześnie widać ogromne braki w napływie kandydatów do sprawowania rodzinnej pieczy zastępczej, co jest niepokojące przy równoczesnym starzeniu się osób obecnie pełniących tę rolę. W 2019 roku przeszkolono zaledwie 287 kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej (w 2018 roku 421) i 68 kandydatów do prowadzenia rodzinnego domu dziecka (w 2018 roku 64). Równocześnie nie nastąpił spadek zapotrzebowania na opiekę zastępczą nad dziećmi w Polsce.

Obserwuje się wyraźny spadek liczby przysposobień dzieci najmłodszych, do 1 roku życia (1057 adopcji najmłodszych dzieci w roku 2006 i 397 adopcji w roku 2018). Uwzględniając wskaźniki demograficzne, nie da się jednak pominąć faktu, że

znaczna część dzieci przebywających w systemie pieczy zastępczej i jednocześnie wolnych prawnie to dzieci starsze, z licznych rodzeństw bądź dzieci z orzeczeniami o niepełnosprawności lub cierpiące na choroby przewlekłe. Przystosowaniu dzieci z tej grupy nie towarzyszy żadna dodatkowa, postadopcyjna oferta wsparcia ze strony państwa, co powoduje, że kandydaci na rodziców adopcyjnych często nawet nie rozważają możliwości przystosowania, nie czując się gotowymi materialnie i emocjonalnie na zawiązanie rodziny adopcyjnej wobec np. liczego rodzeństwa lub dziecka z niepełnosprawnościami. Powoduje to wieloletnie pozostawanie dzieci z tej grupy w pieczy zastępczej. Dowodzi to, że instrumenty obowiązującego obecnie modelu pieczy nad dzieckiem wymagają zmian.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Proponowane przepisy wprowadzają kontrolę z poziomu województwa nad organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej, gdy jest on jednostką organizacyjną powiatu. Przepis ma pomóc w uniknięciu konfliktu interesów przy nadzorze i kontroli i zarówno wzmocnić kompetencje nadzoru wojewódzkiego, jak i zachęcić samorząd powiatowy do zlecania zadania organizatora rodzinnej pieczy zastępczej m.in. organizacjom pozarządowym. Wojewoda stanie się także organem, do którego można się odwołać w przypadku negatywnej oceny rodziny zastępczej czy rodzinnego domu dziecka, co obiektywizuje mechanizmy nadzoru i kontroli nad osobami sprawującymi rodzinną pieczę zastępczą. Proponowane przepisy rozszerzają także dotychczasowe kompetencje wojewody m.in. w zakresie nadzoru nad rozwiązywaniem umów z zawodowymi rodzicami zastępczymi i jednocześnie, tworząc rejestr, pozwalają na monitorowanie wolnych miejsc w rodzinnej pieczy zastępczej na terenie województwa, co powinno ułatwić powierzanie dzieci pod opiekę rodzin.

Jednocześnie zaproponowane zmiany mają poprawić współpracę pomiędzy samorządem gminy i powiatu, w szczególności w sytuacji powierzania dziecka do pieczy zastępczej, poprzez przekazywanie organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej przez gminę pochodzenia dziecka szczegółowych informacji o dziecku i

jego sytuacji rodzinnej, w tym informacji o rodzeństwie. Przepisy te ułatwią m.in. powierzenie do jednej rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka dzieci, które są rodzeństwem, a urodziły w różnym czasie i sąd w różnych latach podejmował decyzję o powierzeniu ich do pieczy zastępczej.

Postulujemy również szereg zmian, które mają ułatwić sytuację dzieci z niepełnosprawnością zaczynając od umożliwienia im pozostawania w pieczy zastępczej do ukończenia 25. roku życia, jeżeli posiadają orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, bez stosowania dodatkowych warunków, przez zmianę dotyczącą świadczeń pielęgnacyjnych dla rodziców zastępczych niezawodowych oraz podniesienia kwoty środków finansowych na utrzymanie dziecka legitymującego się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w rodzinnej pieczy zastępczej.

Proponujemy także zmniejszenie liczby dzieci w regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych do 14, tak jak w innych placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Nie ma racjonalnego wyjaśnienia dla dyskryminacji dzieci z niepełnosprawnością poprzez różny standard opieki dla tych, które przebywają w placówkach specjalistyczno-terapeutycznych i regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych. W interesie społecznym leży jak najlepsza i jak najbardziej efektywna opieka nad dziećmi z niepełnosprawnością ponieważ alternatywą jest spędzanie przez nie całego życia w instytucji, na wcześniejszym etapie życia w różnego rodzaju placówkach całodobowych a po ukończeniu 18. lub 25. roku życia w Domu Pomocy Społecznej. Dodatkowo większość dzieci z niepełnosprawnością nie posiada żadnych dochodów, a koszty ich utrzymania muszą być finansowane z budżetu państwa. Dzieci, które wychowują się w rodzinnej pieczy zastępczej lepiej funkcjonują i mają szansę na pozostanie z rodzicami zastępczymi także po formalnym opuszczeniu pieczy, co nie jest możliwe w instytucji. Niezależnie od obecnej nowelizacji sprawa ta wymaga także uregulowania i namysłu nad mechanizmami, których obecnie nie ma w polskim prawie, takimi jak rodzina zastępcza dla dorosłych osób z niepełnosprawnością.

Proponowane przez nas regulacje dotyczące powierzania do pieczy instytucjonalnej dzieci poniżej 10 roku życia wynikają z faktu, że obecnie

obowiązujący przepis o możliwości powierzenia do pieczy instytucjonalnej dzieci poniżej 10 roku życia, jeżeli mają starsze rodzeństwo, działa krzywdząco. Jeżeli jest sześciuosobowe rodzeństwo i tylko jedna osoba ma powyżej 10 lat to wszystkie dzieci mogą zostać powierzone do pieczy instytucjonalnej. Przepis ten dyskryminuje młodsze dzieci, które posiadają starsze rodzeństwo. Proponowane przepisy naprawiają określają, że jeżeli chociaż jedno dziecko ma poniżej 10 lat, całe rodzeństwo powinno zostać powierzone do pieczy rodzinnej. Dostrzegając występujące w samorządach problemy z natychmiastowym znalezieniem rodzinnej pieczy zastępczej dla dzieci, proponujemy dodanie przepisu, że w przypadku konieczności zapewnienia dziecku poniżej 10 roku życia opieki w związku z zagrożeniem jego życia lub zdrowia, może być ono umieszczone w nie większej niż 14-osobowej placówce opiekuńczo-wychowawczej na okres nie dłuższy niż 30 dni, w celu poszukiwania dla niego rodziny przysposabiającej lub miejsca w rodzinnej pieczy zastępczej.

Zaproponowano zmianę rodzaju umowy między starostą a rodziną zastępczą zawodową z podpisywanej na czas określony na umowę na czas nieokreślony. Taka zmiana zapewni większe poczucie bezpieczeństwa zawodowego osobom podejmującym się zawodowo pieczy zastępczej nad dziećmi i równocześnie stabilniejszą sytuację powierzonych dzieci.

Zaproponowano również przepisy, które mają zachęcać do podejmowania się pieczy zastępczej nad licznymi rodzeństwami i dziećmi z niepełnosprawnością. Zaproponowano również zmianę formy zatrudnienia z umowy cywilnoprawnej na umowę o pracę. Jest to realizacja postulatu, który rodzice zastępczy zgłaszają od lat i równocześnie zniesienie bariery, która może zniechęcać do podjęcia się zawodowo pieczy rodzinnej.

Proponowane zmiany dotyczące rodzin pomocowych mają na celu uporządkowanie przepisów. Nie jest jasne dlaczego ustawodawca w jednym miejscu ocenia wynagrodzenie za opiekę nad powierzonymi dziećmi jako uprawnienie do 100% wynagrodzenia (w przypadku rodzin zastępczych zawodowych i rodzinnych domów dziecka sprawujących stałą opiekę), a w innym jako 20% tego wynagrodzenia. Stanowi to nierówność wobec wykonywania tej samej pracy, jest krzywdzące dla osób sprawujących funkcję rodziny pomocowej i uniemożliwia

podejmowanie się tej roli. Dodatkowo należy zwrócić uwagę na to, by osoby podejmujące się roli rodziny pomocowej były z najbliższego otoczenia dziecka i były znane i bliskie dzieciom. Najlepszym rozwiązaniem jest, aby były to osoby spośród krewnych rodziców zastępczych lub osób im bliskich.

Proponujemy zmiany, które poza wynagrodzeniem podstawowym, nie niższym niż kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę, przewidują dla rodziców zastępczych również stały dodatek. W 2019 roku średnie wynagrodzenie w Polsce dla zawodowego rodzica zastępczego wyniosło około 2.400 zł brutto (źródło: Informacja Rady Ministrów o Realizacji w roku 2019 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej). W tym samym roku przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej wyniosło 4.918,17 zł. Bez podjęcia zdecydowanych kroków i zmian w zakresie zatrudniania i wynagradzania rodziców zastępczych nie nastąpi wzrost liczby kandydatów do pełnienia tej roli. Postulujemy także wprowadzenie mechanizmu wiążącego świadczenie na pokrycie kosztów utrzymania dziecka z wysokością minimalnej stawki wynagrodzenia za pracę, co pozwoli na elastyczne waloryzowanie świadczeń i adekwatne do poziomu życia w kraju. Proponujemy również dodanie szeregu przepisów, które dają możliwość zlecania zadań organizacjom pozarządowym przez powiat w całości lub części, z obszaru pieczy zastępczej, (m.in. prowadzenia szkoleń i wydawania świadectw ich ukończenia).

Według proponowanych zmian dyrektorzy placówek zostali zobowiązani do poinformowania wychowanków i pracowników o wprowadzeniu monitoringu, w sposób przyjęty w danej placówce, nie później niż 14 dni przed uruchomieniem monitoringu. Dziecko, nie posiadając pełnej zdolności do czynności prawnych, nie może samodzielnie rozporządzać swoimi prawami – decyzja o rozpowszechnianiu wizerunku należy do rodziców lub opiekuna prawnego. W kontekście zasad wykonywania władzy rodzicielskiej zgoda ta powinna być udzielona przez jednego z rodziców lub opiekuna prawnego. Wątpliwości budzi również sposób informowania wychowanków z niepełnosprawnością lub małych np. pozostających pod opieką interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, gdzie przebywają dzieci nie dłużej niż do ukończenia przez dziecko pierwszego roku życia.

Zgadając się z uzasadnieniem proponowanych zmian, że przedmiotowa nowelizacja zmierza do ułatwienia procesu adaptacji dziecka, w szczególności dziecka starszego, w nowej rodzinie poprzez wprowadzenie zmian w Kodeksie pracy w zakresie urlopu ojcowskiego oraz urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego dla pracowników, którzy przyjęli dziecko na wychowanie jako rodzice adopcyjni, trudno nie odnotować, że rodzice zastępczy są w tym przepisie dyskryminowani. Zaproponowane rozwiązania powinny sprzyjać budowaniu poczucia bezpieczeństwa i stabilizacji dzieci niezależnie od tego, czy znalazły się w rodzinnej pieczy zastępczej, czy w rodzinie przysposabiającej. Do katalogu przypadków uprawniających do przyznania urlopu na zasadach urlopu macierzyńskiego dodano również dzieci z niepełnosprawnością, aby zwiększyć ich szansę zarówno na adopcję, jak i rodzinną pieczę zastępczą. Rozumiejąc konieczność zwiększenia liczby przysposobień dzieci starszych, którą wnosi uzasadnienie do nowelizacji, proponujemy wprowadzenie konkretnych mechanizmów zwiększających bezpieczeństwo postadopcyjne rodzin przysposabiających liczne rodzeństwa, dzieci z orzeczeniami o niepełnosprawności i dzieci przewlekle chore. Proponowane rozwiązanie jest inspirowane mechanizmem adopcji dofinansowanej realizowanej przez Nową Południową Walię, Australia, gdzie zwiększyło o ponad 80% liczbę adopcji dzieci wcześniej uznawanych za grupę „nieadoptowalną” i przebywających trwale w pieczy zastępczej.

Podnosimy, że barierą adopcyjną dla polskich kandydatów na rodziców adopcyjnych dzieci o szczególnych potrzebach bądź licznych rodzeństwach, jest najczęściej obawa przed finansowym zabezpieczeniem potrzeb dzieci, w tym terapii, rehabilitacji i kosztów leczenia. Wprowadzone rozwiązanie gwarantujące comiesięczne świadczenie na przysposobione dziecko w wysokości 70% świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania dziecka umieszczonego w rodzinnej pieczy zastępczej powinno zwiększyć liczbę przysposobień dzieci o szczególnych potrzebach, a zarazem znacząco odciążyć budżet samorządowy i centralny. W 2019 r. miesięczny koszt utrzymania dziecka umieszczonego w pieczy instytucjonalnej wyniósł 5044 zł, przy czym miesięczny koszt utrzymania dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej wyniósł 1141 zł - finansowe wsparcie w wysokości 756,4 zł (70% kwoty świadczenia dla dzieci w rodzinnej pieczy zastępczej wynoszącego 1052 zł) dla

rodzin przysposabiających dzieci o szczególnych potrzebach wydaje się w tym świetle nie tylko znacząco tańsze w stosunku do dalszego przebywania dzieci w pieczy zastępczej, ale przede wszystkim oznacza prawne zagwarantowanie dziecku stabilności rodzinnej oraz praw do dziedziczenia i alimentacji.

3. Przewidywane skutki gospodarcze, prawne, społeczne i finansowe

Wejście w życie proponowanej ustawy wywoła pożądane skutki społeczne. Przewiduje się zwiększenie liczby kandydatów do różnych form pieczy zastępczej, co przełoży się na jakość życia dzieci. Projektowana ustawa będzie miała wpływ na rynek pracy przez stworzenie nowych miejsc pracy dla asystentów rodziny, koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej, rodziców zastępczych zawodowych.

Proponowany projekt ustawy zwiększy spójność przepisów w omawianym obszarze oraz usprawni procedury związane z pieczą zastępczą. Ocenia się, że wejście w życie ustawy ułatwi funkcjonowanie procedur wprowadzonych na mocy zmienianej ustawy z 2011 roku.

4. Finansowanie

Proponowane przepisy nie skutkują dodatkowymi wydatkami z budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców

Proponowana ustawa nie wpływa na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców lub na ich warunki konkurencyjne.

6. Założenia aktów wykonawczych

Art. 17a. ust. 4:

Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie wzoru oraz trybu wystawiania legitymacji służbowej asystenta rodziny

Minister określi wzór legitymacji służbowej asystenta rodziny oraz tryb jej wystawiania, mając na względzie potrzebę identyfikacji osoby zatrudnionej na stanowisku asystenta rodziny. Ze względu na potrzebę ujednoczenia

dokumentów, Minister określi wzór tak jak w przypadku innych wzorów ustalonych na podstawie zmienianej ustawy: Legitymacja ma formę 4-stronicowego tekturowego dokumentu o wymiarach 148 x 104 mm, gramaturze 200, w kolorze jasnoniebieskim. Strona pierwsza zawiera centralnie umieszczone tłoczone godło Rzeczypospolitej Polskiej. Strona druga zawiera miejsce na zdjęcie o wymiarach 32 x 43 mm. Wszystkie strony są otoczone ramką o wymiarach 95 x 65 mm. Napisy oraz ramka są w kolorze czarnym.

Art. 48:

Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie wzoru zaświadczenia kwalifikacyjnego

Minister zmienia rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie wzoru zaświadczenia kwalifikacyjnego (Dz.U. z 2011 r. nr 272 poz. 1609) w zakresie uzupełnienia katalogu podmiotów wskazanym z rozporządzeniu o rodzinę pomocową.

Art. 52:

Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie szkoleń dla kandydatów do sprawowania pieczy zastępczej

Minister zmienia obowiązujące Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie szkoleń dla kandydatów do sprawowania pieczy zastępczej (Dz.U. 2011 nr 274 poz. 1620) w zakresie aktualizacji katalogu kandydatów, wymienionego w art. 52 ustawy.

Art. 175:

Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie wzoru kwestionariusza wywiadu adopcyjnego oraz wzoru karty dziecka, w tym metryki prowadzenia sprawy

Minister zmienia rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 sierpnia 2015 r. w sprawie wzoru kwestionariusza wywiadu adopcyjnego oraz wzoru karty dziecka, w tym metryki prowadzenia sprawy (Dz.U. z 2015 r. poz. 1303) w zakresie

ustalenia wzoru opinii kwalifikacyjnej o kandydatach do przysposobienia dziecka określając, czy kandydaci spełniają warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej/rodziny zastępczej niezawodowej oraz posiadają predyspozycje do sprawowania pieczy zastępczej.

7. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej i Konstytucją RP

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot regulacji nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

W ocenie wnioskodawcy proponowany projekt ustawy jest zgodny z Konstytucją RP.

8. Konsultacje społeczne

Projekt nie był poddany konsultacjom społecznym, ale był konsultowany z organizacjami pozarządowymi zajmującymi się pieczą zastępczą i wspieraniem rodziny.

